

Pantà d'Arenós, clivellat abans d'acabar l'obra

El pantà d'Arenós, a l'Alt Millars, porta de cap, per motius diferents però interrelacionats, la Confederació Hidrogràfica del Xúquer i les Comunitats de Regants. D'una banda, el pantà, encara no acabat, es clivella com un flam; de l'altra, la Confederació pretén imposar una tarifa d'amortització als llauradors per un servei que no poden utilitzar i, més encara, que ningú no havia demanat.

«Un pantà per inaugurar»

Com tothom sap, el generalet, a més de ser un gran aficionat a la canya i a l'escopeta, patia una especial dèria per l'esport d'inaugurar pantans. Una festa, això de les inauguracions, que anava en detriment de l'impotent camperol, al qual no es consultava la necessitat o no de la construcció de l'embassament. Era allò de «si no vols cols, dos plats».

Una cosa semblant a aquesta dita popular ha passat als llauradors de bona part de les comarques de Castelló, ja que, a l'alegria de construir pantans, el d'Arenós, ha seguit la penosa contribució d'ajudar a pagar-lo, tot i que les terres d'horta es proveïen suficientment de rec d'aigua de l'embassament de Sitjar, a escassa distància de l'altre.

El pantà d'Arenós, situat a la capçalera del riu Millars, al terme de Montanejos, comença a construir-se l'any 1970. És el de major capacitat «teò-

Ferran TORRENT

rica» d'aquelles comarques: cent trenta milions de litres del riu Millars, però, fins ara, mai no ha superat la xifra de trenta-cinc milions de litres, quantitat que el pantà de Sitjar hauria pogut emmagatzemar perfectament.

Ara la Confederació Hidrogràfica del Xúquer pretén que les Comunitats de Regants que es beneficien dels recursos hidràulics del Millars paguen un determinat cànon o tarifa que, en última instància, recauria sobre els llauradors. En el clima d'enfrontament entre la Confederació i les Comunitats de Regants, aquests afirmen que «ens volen fer pagar un dret històric que és nostre», diuen, referint-se a les aigües del riu Millars. «En la Junta d'Explotació —afegeixen els Regants— va quedar patent que s'havia d'establir el mitjà per tal que els regants tradicionals no pagassen l'aigua que flueix del riu, sinó sols la que se'n desembassa.»

Si l'administració du-

gués a terme aquesta imposició de tarifa, incompliria el conveni de març de 1970, signat per les dues parts, on es feia referència a la utilització gratuïta de l'aigua del riu per les terres tradicionals, argument en el qual basen la seua defensa les Comunitats de Regants. Però, a més d'això, la Confederació també pretén cobrar una amortització del vint per cent d'Arenós, un pantà encara no acabat i que fins ara ha costat dos mil milions de pessetes. I, damunt, es clivella com un flam.

La presa d'Arenós, que aportava la novetat de ser feta amb «materials solts», en lloc de l'habitual mur de contenció de formigó, ha provocat un seguit de problemes des de l'any 1976, segons els tècnics de la Confederació. En nota de premsa facilitada a aquest setmanari, l'organisme hidrogràfic assegura que les clivelles aparegudes en el mur que forma el contrafort esquerre del sobreeixidor principal, i també en una zona limita-

da del terreny constituent de la vessant esquerra, s'han originat a conseqüència de l'empenta del terreny, produïda pels moviments de l'esmentada vessant. Aquesta empenta —continua la nota— ha produït la fissura i el trencament dels formigons en contacte amb la zona somoguda i l'esllavissament dels revestiments. La nota acaba asserenant els ànims, ja que, segons ells, les clivelles del pantà estan sota control i s'hi han iniciat les accions oportunes.

Els ànims no estan encrespats, sinó senzillament preocupats en un problema, el de les clivelles, que, des de l'any 1976 fins ara, no s'han arreglat. D'altra banda, tornant a la qüestió de les tarifes d'Arenós, capfica l'arrogància administrativa pel que fa al cobrament de l'amortització d'un embassament que encara no està acabat i, per tant, no ofereix cap servei als regants. El pantà d'Arenós no té previst una data de finalització d'obres, ja que les clivelles hi persisteixen. El generalet, molt pràctic ell, hauria resolt la qüestió més contundentment: «queda inaugurado el pantano, grietas incluidas». I la Ribera quedà assolada.